

Տարեկան գինը՝ 10 լուբլ, կէս տարվանը՝ 6 լուբլ
Թիֆլիսում գրվում են միմիայն Խմբագրատան մէջ
Օտարագաղաքացիք դիմում են ուղղակի
Տիֆլիս. Ռեդակուլ „Մանկ“

ԱՐԵՎ

Խմբագրատունն ըաց է առաւտօնեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ա. Կօրդանօվի տամն և եօթ ուն քուէներ.—
Ն երքին տեսութիւն: Քաղաքագլխի լն-
տրութիւնը: Նամակ Խմբագրին: Նամակ Խմբա-
գրին: Ներքին լուրեր: —Ա բառաքին տեսու-
թիւն: Թիւրքիա: Լուսինեաններ: Նամակ Թիւր-
քիայից: —«Մշակո» հեռագիրներ: —Յայտարարու-
թիւններ: —Տեղեկացոյց: —Բանասիրակա-
լայտենագրութիւն:

Ա. ԿՈՐԴԱՆՈՎԻ ՏԱՄՆ ԵՒ ԵԹ
ՍԵՒ ՔՈՒԵՆԵՐ

Ամեն ըստրողական ժողովների
մէջ մեծամասնութիւնը տիրապե-
տումէ սակաւամասնութեան վրա
Բայց այդ չէ նշանակում, ինչպէս
պ. Եւանգուլով կարծում է, որ
մեծամասնութիւնը պէտք է բռնա-
նայ սակաւամասնութեան համոզ-
մունքի վրա: Պ. Կիկոլաձէ կարող
էր սխալվել իր վիրաւորիչ կար-
ծիքը յայտնելով Ա. Կօրդանօվի
մասին, բայց այդ չէ նշանակում
որ նրան պէտքէ լռեցնէին. Նրա
կարծիքը, գուցէ, նրա խոր հա-
մոզմունքից էր ծագում և եթէ
քննվէր, գուցէ որ և է հիմք
կունենար: Միթէ մեծամասնու-
թիւնը չէ կարող սխալվել, եթէ

ԹԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Die Armenier.—Franz v. Löher (Wiener Abendpost № 255—258 Beilage 1878) — ՀԱՅԵՐ
ՀԵՂ ՅԲԱՆՑ ՑՈՒ ԼԵԶՀԻ

III

Հայաստանի աշխարհագրական դրվի վրա
Լեռնէր բաւական քննութիւններ անհեղուց յետու
հասնում է այս եզրակացութեան. մինչդեռ սա-
րերի վրա ձիւնը ամառ ժամանակը 12,000 ոտք
բարձրութեան վրա մնում է կանգնած, երկիրը
վայելում է միայն մի եռամսեայ ամառ, բայց
դորա փոխարէն թաղված է լինում նա ամեն
տարի կրկին այնչափ ժամանակ ձիւնի մէջ, զլ
նայելով ձիւնի այսչափ երկար ժամանակ տևե-
լուն, ամառը ջուրը շատ պակաս է որովհետե-
երեք շաբաթվայ կարճը գարունքից յետոյ իս-
կոյն սկսվում է խորչակահար կիզիչ տոթը, որ չո-
րացնում է բոլոր խոնաւութիւնը իսկ երբ աշնան
բոյսերն ու կենդանիները սկսում են շունչ առ-
նել այս եղանակն էլ երեք շաբաթից յետու
անցած գնացած է լինում. Այժմեան հայերը
Հայաստանում հարբուխից չեն ազատվում եր-
բէք, թէև նոցա առողջութիւնը շատ լաւ է
Այսպիսի մի ժողովուրդ որ տարուց տարի կրում
է Հայաստանի ձմեռը, կունենայ անշուշտ իր
բնութեան մէջ այնքան կշշտութիւն, ջլութիւն
որքան և միատեսակ հակումն խստամբերու-
թեան:

Եթէ չայստանոր բաղդատես միւս աստանի

չասենք համամիտ լինել որ և է
հարստահարողի հետ: Միջթէ այն
ժամանակ սակաւամասնութեան
բարոյական պարտաւորութիւն չկ
բողոքել մեծամասնութեան դէմ:

Ճշմարիտ է Ա. Կօրդանօվ
ստացաւ այնքան սպիտակ ձայ-
ներ, որ նախկին քաղաքազլուի
կիպիանի անգամ չունէր: Կի-
պիանի ընտրվեցաւ 37 ձայներէ
քազմութեամբ, իսկ Կօրդանօվ 47
ձայների քազմութեամբ:

Առջասարակ ամեն ընտրողական ժողովում մեծամասնութիւնն է վճռույմ ամեն խնդիրներ, և սակաւամասնութիւնը, որքան էլ բողոքի, վերջը ստիպված է լինուած խոնարհվել մեծամասնութեան վեճուի առջև։

Եթե մի պաշտօնեային ընտրում են, սպիտակ բուէները ներկայացնում են նրա կուսակցութիւնը, նրա համակրողներին, իսկ ու քուէները հանդիսանում են կամ որպէս անտարբերներ, կամ որպէս ընտրվածի հակառակորդներ, —բայց այդ մե քուէները չկարելի ընդունել որպէս նախա-

բարձրաւանդակ երկիրների հետ, սա իրան մեր
կութեամբ մի այնպիսի տպառութիւն կը ներ-
գործէ, որ կարծես թէ բազում ժամանակների
առաջ այս տեղ այլ և այլ վայրենի ազգեր
ազինք վիտացել են, ու երկիրը կողոպտել մեր
կացրել են իր զարդարանքից ու ծաղկից: Տներ
կան հնամաշ աւերակ շինութեանց պատերի վրա
կպած, որ իրանք էլ սկած են քանդվել: Միայն
այն պատւական անուշահոտ մրգեղինները (մեր
կեռաօն էլ յայտնի է որ այնտեղից է, ասում
լեօնէր) Հայաստանի լեռներում մի սքանչել
շքեղութիւն և քաղցր հոտ ունեն, որ յիշեցնու-
են վաղուց անցած զնացած դրախտական ժա-

Ընդհանրապէս հայոց պատմութիւնը մեզ ներկայացնում է քիչ փառազարդ, այլ առաւել արիւնազարդ էջեր։ Տասն և ութ դարուց ի վեայդ պատմութիւնը չարչարանքների մի պատմութիւն է։

Յօդուածագիրը այս խօսքերից յնայն հայութամութիւնը ազգային պատմագիրների առաջնորդութեամբ սկսում է Յարեթի թոռն Յոդարմայից կամ Յորգոնմից և բերում հասցնում ներկային, ցոյց տալով որ Հայաստանը միշտ պատերազմների ասպարէզ և մօտ ու հեռի դրացիների բաղձալի երկիրն է եղել Շարունակափաքել են Հայաստանին տիրելու և տիրեն ասորեստանցիներ, բարելացիներ, պարմիկներ, յորներ, հոօմայեցիներ, պարթեներ, արաբացիներ, սելջուկներ, մօնղոլներ, դարձեալ պարսիկներ և յետոյ տաճիկներու «Հիմա էլ Մեծ Հայաստանը դարձեալ կուի նիւթ է եղած Նորա մի երրորդ մասը ռուսաց ձեռին է, պարսկաց ձեռին կայ մի վեցերորդ մասը, իսկ մետքեալը բոլորը տաճկաց իշխանութեան ներ-

տինքի կամ բարոյական մեղա-
դրանքի արտայայտութիւն կան-
դիդատի դէմ:

Բայց երբ որ մի կանդիգատին
քուէարկելուց առաջ արտասան-
վեցաւ նրա դէմ այնպիսի մի ճառ-
ինչպէս 'Սիկօլաձէի ճառն էր Կօր-
գանօվին ընտրելուց առաջ կան-
դիղատին տուած 17 սե քուէներ
ստանում են մի այլ նշանակու-
թիւն՝ նրանք հանդիսանում են
որպէս համամիտ, համախոհ, հա-
մերաշխ պ. 'Սիկօլաձէի թերանով
Կօրգանօվի վրա բարձած մեղա-
դրանքի հետ: Աւրիշ բան կը լի-
նէր, եթէ մէկը վեր կենար և
փաստերով, հաստատ ապացոյց-
ներով հանէր Կօրգանօվի անոնից
այն բարոյական բիծը, որ գրվե-
ցաւ նրա վրա: Բայց այդ ոչ ոք
չարաւ, չուզեց, կամ չը կարողացաւ
անել: Միայն Եւանգուլով պաշտ-
պանեց նրան պաշտօն ական-
ձեռով, ցոյց տալով որ մեծամաս-
նութիւնը կարող է բռնանալ փո-
քրամասնութեան համոզմունքի
վրա և Պումայի մեծամասնու-
թիւնն էլ հաստատեց իրան շո-

Ղոբորթող ձայնաւորի Խօսքը նը-
րան ծափահարելով և ձայների
ահագին բազմութեամբ ընտրելով
Կօրդանօվին:

Կիրդանով պաշտօնապէս պաշտ-
պանված է եղել այս՝ բայց քա-
րոյապէս արդարացրած չէ եղել:

Ուրեմն 17 սկ բուհներ մնում
են որպէս կենդանի բողոք, որպէս
Կիկոլաձէի կարծիքի հետ համա-
միտ ձայներ:

Այդ տեսակ հանգամանքներում ընդունելքաղաքագլխի պաշտօնը մի ազնիւ, կամ գոնէ գործնական, խելօք մարդու համար անհնարին է դառնում:

Եւ եթէ աղ. Կօրդանօվ ընդու-
նի էլ այդ պաշտօնը, նրա դրու-
թիւնը ոչ թէ միայն Դումայի
նախագահական աթոռի վրա,
բայց և որպէս քաղաքի ներկա-
յացուցիչ հասարակութեան մէջ
և կառավարութեան առջև, շատ
շուտով բարոյապէս անտանելի և
անհնարին կը դառնայ:

Տասն և եօթ ձայնը բուհար-
կելով՝ Վիկոլաձէի Հետ ընդդէմ
47 ձայնի, ընտրողների 63 թւի

աշխարհի լուսաւորութեան ամեն ճիւղին և աստիճաններին, աւելի երկարօրէն խօսում է քրիստոնէութեան ու մանաւանդ եկեղեցականութեան մեր լուսաւորութեան գործի վրա արած ազգեցութեան մասին և վերջը շաբունակում է ասսէս:

Հաստ հասկանալի է, ուրեմն, որ եկեղեցական պատմութեան մէջ այս դիրքը բռնելով հայոց մատենագրութեան ստեղծիչն ու կեանքը կրօնն էր։ Հայոց առաջին առաքեալ, Գրիգոր Լուսաւորիչը, սկսեց հայ գրականութիւնը Երքարողներով։ Արդէն հետևեալ դարում Աստուածաշունչը թարգմանվեցաւ, որ մեծ կաթողիկոս Սահակի և բազմագէտ Մեսրոպի գործն էր, և սորան շուտով հետևեցին բազմաթիւ ուրիշ աստուածարանական և իմաստասիրական, պատմական և աշխարհագրական մատենագրութիւններ, շարականներ, սղբերգութիւններ, ճառեր, առակներ, և այլ և այլ թարգմանութիւններ, յունարէնից և ասորերէնից, որոնց պահպանելը հայերին ենք պարտական։ Այս մատենագրական շարժումը վերջերը երբեմն երբեմն ընդհատվեցաւ, բայց նորա բոլորովին դադարելը տասն և չորրորդ դարի վերջումն էր, մինչդեռ հինգերորդ դարը տուել էր հայերին իրանց ընտիր մատենագրինները։ Նուազելու պատճառը մասամբ այն սուկալի աւերմունքներն էին, որ նոցա երկիրն ու ազգը կրեց թիւրքերից, մօնզոլներից և պարսիկներից, բայց մասամբ էլ աշխարհաբար լեզուի ծնունդն էր, որ գրաբարը իրեւ տակ գրականական լեզու ետ մղեց. բայց և այնպէս յետին դարերում էլ մի քանի պատմական և աշխարհագրական գրեր հեղինակվեցան։

մէջ, ոչ թէ միայն Դումայի մէջ
ներկայացնում են 27⁰₀ բողոքողնե-
րի Կարգանօվի դէմքայց ձայնա-
որները բաղաքի բնտրվածներ լի-
նելով, ներկայացնում են ամբողջ
Թիֆլիսի ազգաբնակութեան 27⁰₀:

Ուրեմն Ծահֆլեսի 100 Հազար
բնակիչներից 27 Հազարը, մինչև որ
Կօրդանով չարդարանայ, Համա-
րում են նրանայն, ինչ որ 'Վիկո-
լաձէ նրան նկարագրել է:

Մեր կարծիքով Կարգանով կամ
չը պէտք է ընդունի քաղաքագլ-
խի պաշտօնը, կամ եթէ ընդունի,
պէտք է արդարացնի իրան իր
մրա դրած նախատինքից, բարու-

յական բժից։
Իսկ արդարանալ կարելի է
միայն գատաստանով պ. Նիկո-
լաձեփ դէմ։ Բայց գորա համար
հարկաւոր է, ի հարկէ, հաւաստի
լինել թէ կարելի է արդարա-
նալ։

፩. ሂ.

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Թիֆլիս, 24 յունվարի

Ըը մոռնամ ըստ իմ խոստման բացատրել ըն
Երցողին որ երբ «Համալսարանական» անունը
արդայ, չը կարծէ որ ընկերութիւնը այժմէ Հ
ամալսարան հաստատեր համ մտադիր է հաս-
տել, որ անշուշտ ազգային ներկայ վիճակին
աղդատմումք տղայամտութիւնն և ծաղրելի կը
հնէք. այլ միայն ծնած մանկան մի անուն
ուուծ է, որ ապագայ սերունդը սոյն մանկիկը
ու անուան համեմատ աստիճանաբար զար
ացնէ:

ը.անդով ընկերութիւններ կազմելոյ մեծ փա-
ագ ունեցեր են ի սկզբանէ անտի, և այժմ զը-
թէ չը կայ անդ մի քաղաք, որ գոնէ առ-
ազն մի ընկերութիւն չունենայ. որչափ ը.-
սրութիւնք շատ երեան եղած են, նոյնչափ շատ
սկերութիւններ անյիշատակ աներեսոյթ եղած են
ամ հակակողմ անձանց բուռն զօրութեան առ-
իւ և կամ գործադիր մարմնոց անհաստատա-
նու և թոյլ բնաւորութեամբ, որոնք անչուշ-
րեանց յարատեսութեան շափով քիչ կամ շատ

առեր է, բայց ինչ չարժում է, միւս մասերը չը
գիտեն, և կամ կելիկիս գործը ինչ պատճառաւ,
ինչ նախապատրաստութեամբ և որոյ հետ խոր-
հուած է, ոչ ոք չը գիտէ. կօրդեան մի հան-
գոյց է դա՝ զոր գուցէ իրենք իսկ լուծել ան-
կարող են. նոյնաէս կը կարդանք թէ Հայաս-
տանի մէջ անթիւ հարսաանարութիւններ կան,
և Ս. Պատրիարք արտասուագին խնդրագրեր կը
տայ Բ. Դուռը ու անլսելի կը մնան բնակա-
նաբար, քանի որ տաճիկը այսօր իւր վարչու-
թեան ներքին բարեկարգութիւնը շփոթած է.
Ինչ է ուրեմն դորա դարմանը, գաւառացի սահ-
մանադրական վարչութիւնք եղելութիւնները ա-
ռատ առատ պատրիարքարանի վերայ ծանրաց-
նել միայն կարող են, իսկ երիտասարդութիւնը
պատրաստած չէ գոնէ մի ներքին միութիւն,
որով կարող լինէինք ըստ պահանջման հարկին
և կամ ըստ խորհրդոյ սահմ, կենտրոնական վար-
չութեան հանրական մի շարժում գոյացնել զա-

Ասպան քաղաքաց մէջ. ինչ անորոշ վիճակ է այս,
կղերք միմեանց հակակարծիք, ժողովուրդը
անզգայ, երիտասարդութիւնն անպատրաստ, օ-
տարին խռոտացեալ պաշտպանութիւնն իւր շա-
հուն դիմակ, արդեօք մեր թուանց թուաներ պի-
տի ունենան մի բարեկարգ վիճակ, սոյն մտա-
ծումն ևս յուսահատութիւն կը բերէ, ապագային
հաստատուն չէնքը, ներկային դրած հիմունքէն
կախումն ունի. և հետեաբար մեր թուանց բաղ-
դը մեր գործունէութեամբ պիտի պատրաստենք,
Ուստի եթէ ցարդ ընկերութիւնք միմեանց
հետ միութիւն չեն կազմեր, գոնէ այժմէն թող
սկսեն իւրեանց ընթացքին մի նոր ուղղութիւն
տալ, որ ապագային օդտակար հանդիսանայ, և

այս միութիւնը կարեվ է լին' և երեք կենտրօնական ընկերութեանց միջոցաւ, որի Մեծ Հայոց, Փոքր Հայոց և Կիլիկիոյ մէջ երեք կենտրօնական վարժարան հաստատելով թէ նոր սերնդեան նոր ողի, զաղափար և սկզբունք ներշնչեն և թէ արդէն պատրաստ ընկերութեանց մի նոր ուղղութիւն և միութիւն տան. լաւ, բայց ո՞վ պիտի քաջալերէ այդ երեք ընկերութիւնները, քանի որ վերև ասացինք թէ տաճկաստանցի հայք մեծագոյն մասամբ ո և իցէ ընկերութեան արդիւնքին կը սպասեն որ անդամակցեն. Ճիշտէ, սակայն այդ պատճառաւ միթէ պէտք է ըստամել: Երբ «Արարատեան» արդիւնաւոր ընկերութիւնը հաստատուելու վերայ էր, մի և նոյն ատեն հասարակաց կարծիքը անյարատեսութեան պատանք կը պատրաստէր նմա: Ի չնորհս իւր ժիր անդամոց, մասնաւորապէս պ. Մ. Փորթուգալեանի Ռուսաստանի հայ ժողովրդեան նըստամեր պահպանեցին նրան,— և այսօր յիշեալ ընկերութիւնն իւր պատանքը պատառելով մեծ յոյսեր կը խստանայ մեզ, սակայն Բնի

զուտ որ չունենք Ռուսաստանի մի այլ ժողովուրդ (կ. Պօլսոյ ժողովրդեան այժմեան նիւթական վիճակը յացնի է) որ միւս երկու մասանց անուան հաստատեալ ընկերութիւններն ես քաջալերէ, զի երբ Մեծ Հայոց ժողովուրդք կը գաստիարակուին ու միւս մասանց ժողովուրդները մի և նոյն վիճակին մէջ կը պահուին, միակողմանի մի դրութիւն կը լինի այդ, զի ժողովրդեան ամբողջական մերկութիւնը իւր հաւասարապէս հանրական զարգացման մէջ կը կայանայ, որոյ համար չը կայ ուրիշ ճար միայն խնդրել որ ե-

ղած հանգանակութիւնք երեք մասանց անուան
հաւաքուին, աւելի լաւ է յիշեալ երեք մասանց
միատեղ և փոքր ինչ ուշ զարգացութը քանի թէ
մասնաւորին արագ յառաջադիմութիւնը և միւս
մասանց նոյնավիճակ դրութիւնը, եթէ Մեծ Հայք
իրենց նախկին ու վերջին հարստանարութեամբ
բարերար նույնատուաց զթոյն արժանացած են,
միթէ կիլվկիան չունի նոյն թշուառութիւնքն
ու զահերը, որ աւելի փառաւոր կերպով երկու

ասգամ զէն ի ձեռին հարստահարիչ, լիշնասլոյն
դէմ զոհեր տուեր են. և այսօր Զէյթունի կե-
րակուրն է կանաչ պղպեղի խաշած ջրոյն մէջ
փշրեալ հացի կտորներ (երբ անձնական տկալու-
թեան պատճառաւ Զէյթունի մէջ կը զբա-
նուէի, արտասաւօք տեսեր եմ զասոնք) և այսօր
կասուի թէ կիլիկեցիք անտանելի հարստահա-
ռութեանց պատճառաւ գաղթելու մտադիր են.
արդեօք դոցա դալթելէն վերջ պիտի սկսենք
նպաստել. նոյնպէս պէտք չէ որ Փոքր Հայաս-
տան ևս զարգանայ, որ Սեբաստիոյ պէս բազ-
մահայ և փիլայէթի (փաշա կը նստի) մէջ մէկ
շահու (աղինձ զրուշ) համար առուի մէջ երի-
տասարդ խեղղեցին. վկայ են սորտ կ. Պոլսոյ
լրագիրք, ինչու հեռուն կերթամ, տակաւին
«Մշակի» մէջ նոր չը կարգացուեցաւ Սեբաստիոյ
կովառուն գիւղի քիւրդերէն. պաշարմամբ հրա-
ցանի բռնուիլը. Աստուած իմ, հաւ են, ինչ են

ասո՞նք . . . Այս ժողովուրդը պէտք է միատեղ
զարգանայ. միատեղ փրկուր և կամ միատեղ
կորսութիւն . . .

Ուստի արժան է որ Ռուսաստանի և ուրիշ տեղեաց հանգանակութիւնք երեք մատանց բաժնուին և երեք ընկերութիւնք հաւասարապէս զարգանան և գործեն, արդէն ինչպէս Մեծ Հայոց մէջ «Արարատեան ընկերութիւն» հաստատած է վարժարան, նոյնպէս Փոքր Հայաստանի մէջ մի և նոյն նպատակաւ «Համալսարանական Ընկերութիւնը» մի կենտրօնական երկսեռ վարժարան և արհեստանոց հաստատելով անթիւ հարստահարութեանց մէջ անվրդով ամբողջ տարիէ մ' ի վեր կը շարունակէ, իսկ Կիլիկիոյ համար պէտք է որ Արեելեան «Դպրոցասիրաց ընկերութիւնը» մասնաւորի և երբ այս երեք ընկերութիւնք հաւասարապէս քաջալերուեն, սեր գաստիարակութեան և միութեան կապը ինքնին պատրաստուած կը լինի:

Որչափ մեծ ուրախութեամբ կարդացի «Մեղու» լրագրին մօտակայ թերթին միոյն մէջ թէ մեծ Ա. Շահպարոնեան քաղաքիս հարուստ եռենելիները (անշուշտ պիտի գտնուին անդ խըմբագրութիւնք և ուսեալ երիտասարդութեան զլսաւորք) մտադիր է միատեղ գումարել ու Տաճկաստանի ընկերութեանց մասին խորհրդակցել. եթէ այդ ժողովրդեան չինծոր տարածայ նութիւնն է, կը խնդրեմ հրապարակաւ մեծ. Ա. Շահպարոնեանէ, որ յարգէ ժողովրդեան սոյն կարծիքը և կամ փութացնէ արդէն իւր նպատակը, որով մեծ. Շահպարոնեան և ընդ նմին տեղացի երեսլիք չնորհապարտ կը կացուցանեն Հայաստանի ժողովուրդը. միայն կը փափագիմ որ այդ ժողովին գոնէ վերջին աթոռը գրաւելու բազգն ունենայի, ոչ իբրև պատռակից, այլ իբրև Հայաստանի երիտասարդ, որ կարող լինի ինչ որ հրապարակի վերայ կիսկտուր կը բացատրէ անդ աւելի բացորդչ յայտնէ:

Նշան Թէրզեան
ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ
Թիֆլիս 26 յունվարի
Շատ ժամանակ չէ, որ Թիւրքիայի և Ռուսաստանի հայերի մէջ հաստատվել է մի բարդական կապ, որ արդարն աճագին լեառներով և ձորերով բաժանված եղբայրակիցներին հոգով և սրաով միմեանց մէջ շղթայում է: Ամեն մարդ կամենում է իր կարողութեան չափ օգնել իր ազգակից հայերին: Ամեն անհատ կամենում է իր ունեցածից քանի մի կօպէկ զոհել: Ճշմարիտ սրտացաւ հայը իր եղբայրների անսաջող և զբժ-
բաղդ վիճակը տեսնելով, կամենում է զոնէ մէ

թնչին (ոչ ամենքի, համար) գումարով իր սրտի անկեղծ համակրութիւնը ցոյց տալ: Թէս մեր ուսումնաբաններից շատերը անմիխի-թար զրութեան մէջ են գտնվում, բայց այդ բնական է եթէ մենք աշխատենք օգնել աւելի թիւրքաց հայերի զպրոցներին. ով չը գիտէ որ մի բոյս, մի ծաղիկ բնականաբար կածի, պտուղ-սեր կը տայ իր մայրենի հողի վրա: .. Յաճախ կարդալով մեր լրագիրների մէջ թիւր-քիայից հաղորդած ցաւալի լուրերը և հայերից լրած անտառնելի հարստահարութիւնների նկա- տագրութիւնը, վճռեցի տարեկան 30 րուբլ ու- լարկել «Արարատեան ընկերութեանը» Այս գու- մարը ինձանից կը ստանաք իւրաքանչիւր յուն- լար ամսին, սկսած ներկայ 1879 թիւ յունվա- րից: Սորանով ուղարկում եմ ձեզ այս տարիայ 30 պար նու էսու:

Սարգիս Ղազարիկան Նազարեանց
Հ. Կօթքեն. 10 կը է օ.

Լաւմ ենք որ միը տաղանդաւոր թատրոնա-

Մեր ընթերցողների ուշադրութիւն ենք դարձում թիւքիացի, պ. Նշան Թէրզեանցի մեր երթի մէջ տպված խմբագրին ուղղված նամակերի վրա, որոնց մէջ նա առաջարկում է ուժմարանական միութիւն հաստատել Մեծայաստանի, Փռքը Հայաստանի և Կիլիկիայի մէջ, Պարսի մտքերը թիւքաց հայերի սահանադրութեան ապարդիւն լինելու մասին շաղրութեան արժանի են, Մենք կարծում ենք է մասնաւոր նուիրատւութիւններով անհնան կը լինի իրագործել պ. Թէրզեանի առա-

